

Havn paa Vestkysten af Halsøen. Han sigtede uden Tvivl til Risterdyb, der er det eneste Sted, hvor en saadan Havn, som han ønskede, kunde bringes tilveie, men hvor Hovedvanskeligheden er Forbindelsen med Fastlandet. Den ærede Underrigsminister udtalte ogsaa, at han ganske deelte Ønsket, men at han havde Betænkelighed med Hensyn til Bekostningen, og formodentlig tænkte han derved paa den Plan, som Regjeringen efter anstillede Undersøgelser tidligere har ladet affatte, og som vistnok maa findes at være for kostbar for vore pekuniære Kræfter, idetmindste for Diebliffet. Jeg er imidlertid deels ved eget Ønske paa Stedet, deels ved at høre saadanne Mænds Dom derom, der have særligt Kjendskab til Forbindelsen ved Vestkysten og deres Egenstaber, kommen til den Tro, at man kunde gaae en anden Vej end den, Regjeringens Ingeniører ere slaaede ind paa. De ville nemlig, at der strax skal anlægges en Havn ved den sydlige Ende af Rømø, og at denne Ø skulde gøres landfast ved et Dige, der skulde opføres over Grundene og saa at sige staae midt i Havet. Det vilde ganske vist blive meget bekosteligt og maaskee noget usikkert, idet man, ikke kan vide, om Diget kunde staae sig imod stærke Stormfloder og Tisgang. Dertil kommer, at et saadant Dige maaskee kunde have Indflydelse paa Strømningerne og ved at fremkalde Tilstand eller Tilslukning blive til Skade for selve Havnen. Saaledes have idetmindste Mænd, der have større Kjendskab til disse Forhold end jeg, meent; men hvad jeg selv har kunnet overbevise mig om, er, at paa det Punkt, hvor man vilde lægge Diget, er der en meget betydelig Tilslukning, og at Bønderne søge at fremsthynde denne ved at lægge smaa Diger ud. Denne Indvinding af Land kunde fremmes betydelig, naar Regjeringen vilde hde nogen Hjælp eller endnu hellere selv tage Sagen i sin Haand. Saaledes vilde man langsommere, men sikkert forbinde Rømø med Fastlandet, det vilde derved være lettere og billigere at lægge Diget, og man vilde da tillige, forinden man bestemte Havnens Plads, faae Leilighed til at undersøge, hvad Indflydelse det vilde have paa Strømningerne, ligesom man formodentlig ved Salg af det indvundne Land vilde faae de fornødne Ra-

pitaler til det hese Foretagende. Da det for Tiden, saavidt jeg veed, er paataent at sende sagkyndige Mænd til denne Egn for at undersøge, hvorledes et Sødige kan opføres fra Ballum til Brøns, vil jeg tillade mig, at henlede den ærede Underrigsministers Opmærksomhed paa, om det ikke var ønskeligt ved denne Leilighed paany at optage Sagen og undersøge, om man ikke ad denne vel i og for sig langsommere, men, som jeg troer, tillige sikrere og billigere Vej, dog kom hurtigere til Maalet end ved at vente paa Udførelsen af den tidligere Plan.

Naar i Øvrigt den samme ærede Rigsdagsmand stærkt har opfordret til, at man skulde fatte sig saa kort som muligt, fordi det kunde være ønskeligt, at Enhver kom hjem til Sit, hvor der var nok at tage vare, troer jeg han lagde for megen Vægt paa de private Interesser paa de offentliges Bekostning. I saadanne farefulde Tider som de nærværende turde det netop, naar Alt kommer til Alt, være det ene Rette, at vi forbleve samlede her, saavel for Regjeringens som for Befolkningens Skyld, idetmindste indtil det er muligt, at en anden Repræsentation kan afløse os. Jeg tager derfor ligesaa lidt som andre ærede Medlemmer i Betænkning at gaae ind paa flere Punkter af det foreliggende Forslag og skal gjerne slutte mig til den Anerkjendelse, som Anmærkningerne til det foreliggende Budget have faaet, navnlig med Hensyn til § 8. Jeg vilde kun ønske, at jeg kunde udtale det Samme med Hensyn til § 10, der angaaer Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, men det forekommer mig, at der lade Anmærkningerne dog endeel tilbage at ønske. Ogsaa i andre Henseender troer jeg, at Underrigsministeriet kan opstilles som et Exempel for Kirke- og Underviisningsministeriet. Vi faae saaledes derfra aarlige Beretninger om Landbohøjskolen og om Redningsvæsenet, ligesom ogsaa om de kommunale Regnskaber, hvilke sidste vi vel ikke endnu denne Gang have faaet, men som jeg haaber snart vil blive Tilfældet. Fremdeles have vi modtaget fra Underrigsministeriet Beretning om den Kommissions Virksomhed, som har været nebsat angaaende de grønlandske Forhold; men saadanne Beretninger er der ikke meddeelt os fra Kirke- og Underviisningsministeriet. Skjøndt